

دعای جوشن کبیر

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
منزهی تو ای که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد برهان ما را از آتش ای پروردگار
(۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِیْمُ يَا كَرِیْمُ يَا
خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای خدا ای بخشاینده ای مهربان ای بزرگوار ای
مَقِیْمُ يَا عَظِیْمُ يَا قَدِیْمُ يَا عَلِیْمُ يَا حَلِیْمُ يَا حَكِیْمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ
برپا دارنده ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای فرزانه منزهی تو ای که معبودی جز
اَلَا اَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ (۲) یا سَيِّدَ السَّادَاتِ
تو نیست فریاد فریاد برهان ما را از آتش ای پروردگار من (۲) ای آقای آقایان
یا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ یا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یا وَلیَّ الْحَسَنَاتِ یا غَافِرَ
ای اجابت کننده دعاها ای بالا برنده مرتبه ها ای صاحب هر نیکی ای آمرزنده
الْخَطِیئَاتِ یا مُعْطِیَ الْمَسْئَلَاتِ یا قَابِلَ التَّوْبَاتِ یا سَامِعَ
گناهان ای دهنده خواسته ها ای پذیرنده توبه ها ای شنونده
الْأَصْوَاتِ یا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ (۳) یا خَیْرَ الْغَافِرِیْنَ یا
صداها ای دانای اسرار پنهانی ای برطرف کننده بلاها (۳) ای بهترین آمرزندگان ای
خَیْرَ الْفَاتِحِیْنَ یا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ یا خَیْرَ الْحَاكِمِیْنَ یا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ
بهترین گشاینندگان ای بهترین یاران ای بهترین حاکمان ای بهترین روزی دهان
یا خَیْرَ الْوَارِثِیْنَ یا خَیْرَ الْحَامِدِیْنَ یا خَیْرَ الذَّاكِرِیْنَ یا خَیْرَ
ای بهترین ارث بران ای بهترین ستایشگران ای بهترین یادکنندگان ای بهترین
الْمُنْزِلِیْنَ یا خَیْرَ الْمُحْسِنِیْنَ (۴) یا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ یا مَنْ لَهُ
فرو فرستندگان ای بهترین احسان کنندگان (۴) ای که عزت و زیبایی از آن اوست ای که
الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ یا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ یا مَنْ هُوَ الْكَبِیْرُ الْمُتَعَالِ
نیرو و کمال از آن او است ای که پادشاهی و جلال از آن او است ای که بزرگ و برتر او است
یا مُنْشِیْءَ السَّحَابِ الثَّقَالِ یا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْمِحَالِ یا مَنْ هُوَ
ای پدید آورنده ابرهای سنگین ای که او سخت کیفر (یا سخت نیرو) است ای که او

سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

در حساب کشیدن سریع است ای که او در کیفر سخت است ای که پاداش خوب نزد او است

يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا

ای که نزد او است مایه و اصل کتابها (۵) خدایا از تو می خواهم بحق نامت ای مهرپیشه ای

مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مَنَّانُ يَا

نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل و راهنما ای سلطان ای خوشنود ای آمرزنده ای منزله ای

مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ (۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ

یاور ای صاحب نعمت و بیان (۶) ای که هر چیزی در برابر عظمتش فروتن گشته ای که

اَسْتَسَلِّمُ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ

هر چیز در برابر قدرتش تسلیم گردیده ای که هر چیزی در برابر عزت و شوکتش خوار گشته ای که هر چیز

شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ اَنْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ

در برابر هیبتش خاضع گردیده ای که هر چیزی از ترس او فرمانبردار و مطیعش گردیده ای که کوهها

مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ

از هراسش از هم شکافته ای که به امر او آسمانها برپا گشته ای که زمینها به اذن او در جای خود مستقر گشته

بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

ای که رعد به ستایش او غرّش زند ای که بر اهل کشور خود ستم نکند (۷)

(۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ

ای آمرزنده خطاها ای برطرف کننده بلاها ای منتهای امیدها ای دهنده بزرگ

الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ

عطاها ای بخشنده هدیه ها ای روزی ده بنده ها ای برآورنده آرزوها ای شنونده

الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِي (۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالشَّنَاءِ

شکایتها ای برانگیزنده مردمان ای رهاننده اسیران (۸) ای صاحب ستایش و ثناء

يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا

ای دارای فخر و زیبایی ای صاحب مجد و بزرگی ای صاحب عهد و وفاء

ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفِصْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ

ای دارای گذشت و رضا ای دارنده نعمت و عطاء ای که در دست تو است فصل خصومات و داوری ای دارای عزت

وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْإِلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ (۹) اللَّهُمَّ إِنِّي

و پابندگی ای صاحب جود و بخشش ای صاحب دهشها و نعمت ها (۹) خدایا از تو

أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا

می خواهم به حق نامت ای مانع ای برطرف کننده ای بالا برنده ای سازنده ای سود رسان ای شنوا ای

جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ (۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ

گردآورنده ای شفاعت پذیر ای فراخ رحمت ای وسعت بخش (۱۰) ای سازنده هر ساخته ای آفریننده

كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ

هر آفریده ای روزی ده هر روزی خور ای مالک هر مملوک ای غمزدای هر غمزده ای دلگشای هر

مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ

اندوهگین ای رحمت بخش هر رحمت خواه ای یاور هر

مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ

هر بی یاور ای عیب پوش هر معیوب ای پناه هر آواره (۱۱) ای ذخیره هنگام

سِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا

سختی من ای امید من در برابر پیش آمدهای ناگوار ای همدم من هنگام ترس و وحشت ای

صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا

رفیق من در غربتم ای صاحب اختیار من در نعمتم ای فریادرس من در غم و اندوه ای

دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ

دلیل و راهنمایم هنگام سرگردانی ای توانگری من هنگام نداری ای پناه من هنگام

اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي (۱۲) يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ

درماندگی ای کمک کارم در بیچارگی و پریشانی (۱۲) ای بخوبی دانای بر هر نادیدنی ای بسیار آمرزنده

الدُّنُوبِ يَا سِتَّارَ الْغُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا

گناهان ای پرده پوش بر عیوب بندگان ای غمزدای غمها ای گرداننده دلها ای

طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا اَنِيْسَ الْقُلُوبِ يَا مُفْرَجَ الْهُمُومِ يَا

طیب دلها ای نوربخش دلها ای همدم دلها ای زداینده اندوهها ای

مُنْقَسِ الْغُمُومِ (۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا

غمگشای غمها (۱۳) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای بزرگوار ای زیبا ای

وَکَیْلُ یَا کَفِیْلُ یَا دَلِیْلُ یَا قَبِیْلُ یَا مُدِیْلُ یَا مُنِیْلُ یَا مُقِیْلُ یَا مُحِیْلُ

کارگزار ای عهده دار ای راهنما ای پذیرنده ای دولت دهنده ای عطا بخشنده ای درگذرنده ای نیرودهنده (تغییر

دهنده)

(۱۴) یَا دَلِیْلَ الْمُتَحَرِّیْنَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَعِیْثِیْنَ یَا صَرِیخَ

(۱۴) ای راهنمای سرگردانان ای فریادرس فریادخواهان ای دادرس

الْمُسْتَضْرِحِیْنَ یَا جَارَ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ یَا أَمَانَ الْخَائِفِیْنَ یَا عَوْنَ

دادخواهان ای پناه پناه جویان ای امان بخش ترسناکان ای کمک

الْمُؤْمِنِیْنَ یَا رَاحِمَ الْمَسَاكِیْنَ یَا مَلْجَأَ الْعَاصِیْنَ یَا غَافِرَ الْمُذْنِبِیْنَ یَا

مؤمنان ای رحم کننده مسکینان ای پناه عاصیان ای آمرزنده گناهکاران ای

مُجِیْبَ دَعْوِهِ الْمُضْطَرِّیْنَ (۱۵) یَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ یَا ذَا الْفَضْلِ

اجابت کننده دعای درماندگان (۱۵) ای دارای بخشندهگی و احسان ای صاحب فضل

وَالْإِیْمَانِ یَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ یَا ذَا الْقُدْسِ وَالسَّبْحَانِ یَا ذَا الْحِکْمَةِ

و نعمت ای مایه امن و امان ای دارای پاکی و پاکیزگی ای صاحب فرزاندگی

وَالْبِیَانِ یَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ یَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ یَا ذَا الْعِظَمَةِ

و بیان ای صاحب رحمت و خوشنودی ای دارای حجت و دلیل و برهان ای خداوند عظمت

وَالسُّلْطَانِ یَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ یَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ (۱۶) یَا مَنْ

و سلطنت ای دارنده رافت و ای یاور بندگان ای صاحب بخشندگی و آمرزش (۱۶) ای که

هُوَ رَبُّ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ

پروردگار هر چیز او است ای که معبود هر چیز او است ای که آفریننده هر چیز او است

یَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ

ای که سازنده هر چیز او است ای که او پیش از هر چیز بوده و ای که او پس از هر

شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ

چیز خواهد بود و ای که او برتر از هر چیز است ای که او به هر چیز دانا است ای که او

قَادِرٌ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ یَبْقٰی وَیَبْقٰی كُلُّ شَیْءٍ (۱۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

به هر چیزی توانا است ای که تنها او بماند و هر چیز دیگر فانی گردد (۱۷) خدایا از تو

أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا مُؤْمِنُ یَا مَهْمِیْمِنُ یَا مُكْوِنُ یَا مُلْقِنُ یَا مَبِیْنُ یَا

می خواهیم بحق نامت ای امان ده ای مسلط بر هر چیز ای وجود آرنده ای یاد دهنده ای آشکار کننده ای

مُهَوَّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُرَيِّنُ يَا مُعَلِّنُ يَا مُقَسِّمُ (۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ

آسان کننده ای امکان ده در کارها ای زیوربخش ای آشکار کننده ای تقسیم کننده (۱۸) ای که در فرمانروایی

مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ

پابرجا است ای که در سلطنت و پادشاهیش قدیم و دیرینه است ای که در جلالت و شوکت بزرگی ای که

هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ

بر بندگان خویش مهربانی ای که به هر چیز دانایی ای که نسبت به نافرمان خود

عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا

بردباری ای که به امیدوار خود بخشنده و بزرگواری ای که در آفرینش و ساختنت فرزانه ای (یا محکم کاری) ای

مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ (۱۹) يَا مَنْ لَا

که در عین فرزانگی (یا محکم کاری) مهربانی (یا نرمکاری) ای که در لطف خود دیرینه ای (۱۹) ای که

يُرْجَى إِلَّا فَضْلَهُ يَا مَنْ لَا يُسْتَلُّ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرَّهُ يَا

امیدی نیست جز به نیکی او ای که درخواست نشود جز گذشتش ای که چشم داشتی نیست جز به نیکی او ای

مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلَهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا

که ترسی نیست جز از عدل او ای که جاوید نمی ماند جز فرمانروایی و ملک او ای که سلطنت و قدرتی نیست جز

سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

سلطنت او ای که رحمتش همه چیز را فراگرفته ای که رحمتش بر خشمش پیشی بسته

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ (۲۰) يَا فَارِجَ

ای که علمش بر همه چیز احاطه کرده ای که مانندش هیچکس نخواهد بود (۲۰) ای دلگشای

اللَّهِمَّ يَا كَاشِفَ الْعَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا

اندوه ای غمزدای ای آمرزنده گناه ای توبه پذیر ای آفریننده ای

صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ

راست وعده ای وفادار پیمان ای دانای اسرار نهان ای شکافنده دانه ای روزی ده

الْأَنَامِ (۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا

بندگان (۲۱) خدایا از تو خواهیم به حق نامت ای والا ای با وفا ای توانگر ای بی نیاز مطلق ای

مَلِيٌّ يَا حَفِيٌّ يَا رَضِيٌّ يَا زَكِيٌّ يَا بَدِيٌّ يَا قَوِيٌّ يَا وَليُّ (۲۲) يَا مَنْ

مهربان ای پسندیده (یا دوستدار) ای پاکیزه ای پدید آرنده ای نیرومند ای سرپرست (۲۲) ای که

أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يَأْخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ

کار نیک را آشکار کنی و ای که کار زشت را پنهان کنی ای که کسی را به گناه نگیری ای که پرده

يَهْتِكِ السُّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا

کس نداری ای بزرگ گذشت ای نیکو درگذر ای پهناور آمرزش ای

بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

گشاده دو دست (فضلش) به رحمت ای مطلع از سخن سری و راز ای منتهای هر شکایت (۲۳)

(۲۳) يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا

ای صاحب نعمت فراوان و ای دارای رحمت پهناور ای صاحب احسان پیشین ای

ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا

دارای حکمت رسا ای دارای نیروی کامل ای صاحب برهان و دلیل قاطع و برنده ای

ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يَا ذَا

صاحب بزرگواری هویدا ای صاحب عزت جاویدان ای صاحب نیروی محکم ای دارای

الْعَظْمَةِ الْمَنِيغَةِ (۲۴) يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ

عظمت ارجمند (۲۴) ای پدید آرنده آسمانها ای قرار دهنده تاریکیها ای ترحم کننده

الْعَبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُخَيِّبَ الْأَمْوَاتِ يَا

به اشکهای دیده ها ای درگذرنده لغزشها ای پرده پوش بر عیبها ای زنده کننده مردگان ای

مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ

فرو فرستنده آیات ای دو چندان کن حسنات ای محو کننده بدیها ای سخت گیرنده

النِّقْمَاتِ (۲۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ

انتقامها (۲۵) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای صورت آفرین ای اندازه گیر ای تدبیر کننده

يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

ای پاک کننده ای روشنی بخش ای آسان کننده ای مژده ده ای بیم ده ای پیش انداز ای پس انداز

(۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

(۲۶) ای پروردگار خانه محترم (کعبه) ای پروردگار ماه حرام ای پروردگار شهر محترم (مکه)

يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ

ای پروردگار رکن و مقام ای پروردگار مشعرالحرام ای پروردگار مسجد

الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ

الحرام ای پروردگار قسمت حل و حرم (در سرزمین حجاز) ای پروردگار روشنی و تاریکی ای پروردگار تحیت

وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ (۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ

و درود ای پروردگار نیرو در خلق (۲۷) ای داورترین داوران ای دادرس ترین

الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ

دادگران ای راستگوترین راستگویان ای پاکیزه ترین پاکان ای بهترین

الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ

آفرینندگان ای سریعترین حساب رسان ای شنواترین شنوایان ای بیناترین بینندگان

يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ (۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا

ای بهترین شفیعان ای بزرگوارترین کریمان (۲۸) ای پشتیبان کسی که پشتیبان ندارد ای

سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا

پشتوانه آن کس که پشتوانه ندارد ای ذخیره آن کس که ذخیره ندارد ای پناه آن کس که پناهی ندارد ای

غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا

فریادرس آنکس که فریادرس ندارد ای افتخار آن کس که مایه افتخاری ندارد ای عزت آنکس که عزتی ندارد ای

مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أَنِيسَ مَنْ لَا أَنِيسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

کمک آنکس که کمکی ندارد ای همدم آنکس که همدمی ندارد ای امان بخش آنکس که امانی ندارد (۲۹)

(۲۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلْکَ بِاسْمِکَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای نگهدار ای پابرجا ای جاویدان ای رحم کننده ای

سَالِمُ يَا حَاکِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ (۳۰) يَا عَاصِمَ مَنْ

سلامت بخش ای حاکم ای دانا ای تقسیم کننده ای تنگ گیر ای گشایش بخش (۳۰) ای نگهدار کسی که

اَسْتَعِصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ اَسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنْ اَسْتَعْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ

نگهداریش خواهد ای رحم کننده کسی که ترحمش خواهد ای آمرزنده کسی که از او آمرزش خواهد ای یاور کسی

که

اَسْتَنْصِرَهُ يَا حَافِظَ مَنْ اَسْتَحْفَظُهُ يَا مُکْرِمَ مَنْ اَسْتُکْرِمُهُ يَا مُرْشِدَ

از او یاری طلبد ای نگهدار کسی که از او نگهداری خواهد ای اکرام کننده کسی که از او بزرگواری خواهد ای
راهنمای

مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيخَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ يَا

کسی که از او ره جوید ای دادرس کسی که از او دادرسی خواهد ای کمک کار کسی که کمکش خواهد ای

مُعِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ (۳۱) يَا عَزِيزاً لَا يُضَامُ يَا لَطِيفاً لَا يُرَامُ يَا قَيُّوماً

فریاد رس کسی که به فریادرسیش خواند (۳۱) ای عزیز ای که ذلت نپذیرد ای لطیفی که دست انداز کسی واقع

نگردد ای پاینده

لَا يَنَامُ يَا دَائِماً لَا يَفُوتُ يَا حَيّاً لَا يَمُوتُ يَا مَلِكاً لَا يَزُولُ يَا بَاقِياً لَا

که خواب ندارد ای جاویدانی که از دست نرود ای زنده ای که نمیرد ای پادشاهی که سلطنتش زوال ندارد ای

ماندگاری

يَفْنِي يَا عَالِماً لَا يَجْهَلُ يَا صَمَداً لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيّاً لَا يَضْعَفُ

که نیستی ندارد ای دانایی که نادانی ندارد ای بی نیازی که خوراک نخواهد ای نیرومندی که سستی نپذیرد (۳۲)

(۳۲) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَحَدٌ يَا وَاحِدٌ يَا شَاهِدٌ يَا مَاجِدٌ يَا

خدایا از تو خواهم به حق نامت ای یکتا ای یگانه ای گواه ای بزرگوار ای

حَامِدٌ يَا رَاشِدٌ يَا بَاعِثٌ يَا وَارِثٌ يَا ضَارٌّ يَا نَافِعٌ (۳۳) يَا اَعْظَمَ مِنْ

ستوده ای رهنما ای برانگیزنده ای ارث برنده ای زیان بخش ای سودرسان (۳۳) ای بزرگتر از

كُلِّ عَظِيْمٍ يَا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيْمٍ يَا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيْمٍ يَا اَعْلَمَ مِنْ

هر بزرگی ای بزرگوارتر از هر بزرگواری ای مهربانتر از هر مهربانی ای داناتر از

كُلِّ عَلِيْمٍ يَا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيْمٍ يَا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيْمٍ يَا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ

هر دانا ای فرزانه تر از هر فرزانه ای جلوتر از هر قدیمی ای بزرگتر از هر

كَبِيْرٍ يَا اَلطَّفَ مِنْ كُلِّ لَطِيْفٍ يَا اَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيْلٍ يَا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ

بزرگ ای با لطف تر از هر لطف داری ای والاتر از هر والایی ای عزیزتر از هر

عَزِيْزٍ (۳۴) يَا كَرِيْمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيْمَ الْمَنِّ يَا كَثِيْرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيْمَ

عزیزی (۳۴) ای بزرگوار چشم پوش ای بزرگ نعمت بخش ای پر خیر ای دیرینه

اَلْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللُّطْفِ يَا لَطِيْفَ الصَّنْعِ يَا مُنْقَسِ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ

بخشش ای جاوید لطف ای دقیق صنعت ای زداینده اندوه ای برطرف کننده

الضَّرُّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ (۳۵) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ

گرفتاری ای فرمانروای عالم هستی ای حاکم بر حق (۳۵) ای که در پیمانش وفادار

یا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قَوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي

و ای که در وفا کردن به پیمانش نیرومند است ای که در نیرومندیش بلند مرتبه است ای که در

عُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لَطْفِهِ شَرِيفٌ يَا

عین بلند مرتبه ای نزدیک است ای که در عین نزدیکی دقیق است ای که در عین دقت بزرگوار است ای

مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي

که در عین بزرگواری با عزت است ای که در عین عزت با عظمت است ای که در عین

عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ (۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

عظمتش برجسته است ای که در عین برجستگی ستوده است (۳۶) خدایا از تو خواهم

بِاسْمِكَ يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ يَا هَادِيَّ يَا دَاعِيَّ يَا

به حق نامت ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای وفادار ای تندرستی بخش ای رهنما ای خواننده ای

قَاضِيَّ يَا رَاضِيَّ يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ (۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا

داور ای راضی ای والا مرتبه ای باقی (۳۷) ای که هر چیز در برابرش سر تعظیم فرود آورد ای

مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

که هر چیز در برابرش رام گشته ای که هر چه در عالم موجود است از آن اوست ای که هر چه هست

مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ اِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا

بوجود او موجود است ای که هر چیزی بسوی او بازگردد ای که هر چیزی از او اندیشه دارد ای

مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ اِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

که هر چیزی به او پایدار است ای که هر چیزی بسوی او برگردد ای که هر چیز

يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ (۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ اِلَّا

به ستایش او تسبیح گوید ای که هر چیز نابود شود جز ذات او (۳۸) ای که گریزگاهی نیست جز

اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنَاجَا

بسوی او ای که پناهگاهی نیست جز بسوی او ای که مقصدی نیست جز درگاهش ای که راه نجاتی از (عذاب و قهر)

مِنْهُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْعَبُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِهِ يَا

او نیست جز خود او ای که رغبت و اشتیاقی نباشد جز به درگاه او ای که جنبش و نیرویی نیست مگر بوسیله او ای

مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ

که کمک نجوید جز به او ای که توکل نشود جز بر او ای که امیدوار نتوان بود جز به او

يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ (۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا

ای که پرستش نشود جز او (۳۹) ای بهترین کسی که خلق از او ترسند ای بهترین مایه شوق و آرزو ای

خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْتُولِينَ يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ يَا خَيْرَ

بهترین جويا شدگان ای بهترین خواسته شدگان ای بهترین مقصود خلق ای بهترین

الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ

یاد شدگان ای بهترین سپاس شدگان ای بهترین دوستان ای بهترین

الْمَدْعُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ (۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

خوانده شدگان ای بهترین همدمان (۴۰) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای

غَافِرٌ يَا سَاتِرٌ يَا قَادِرٌ يَا قَاهِرٌ يَا فَاطِرٌ يَا كَاسِرٌ يَا جَابِرٌ يَا ذَاكِرٌ يَا

آمرزنده ای پرده پوش ای توانا ای قاهر ای آفریننده ای شکننده ای بهم پیوند دهنده ای یادآورنده ای

نَاطِرٌ يَا نَاصِرٌ (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ

بیننده ای یاری دهنده (۴۱) ای که آفرید و بیاراست ای که اندازه گرفت و راهنمایی کرد ای که

يَكْشِفُ الْبَلْوَءَ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقَى يَا مَنْ

برطرف کند گرفتاری را ای که بشنود سخن درگوشی را ای که نجات دهد غریق را ای که

يُنْجِي الْهَلَكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى يَا مَنْ

برهاند هلاک شده را ای که شفا دهد بیمار را ای که بخنداند و بگریاند ای که

أَمَاتَ وَأَحْيَى يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى (۴۲) يَا مَنْ فِي

بمیراند و زنده کند ای که آفرید دو جفت نر و ماده (۴۲) ای که هم در

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ

خشکی و هم در دریا راه رسیدن به او هست ای که در سراسر گیتی نشانه های او هست ای که در این نشانه ها

برهان او موجود است

يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَمَةِ

ای که در مردن نشانه قدرت او است ای که در گورها پند او است ای که در روز قیامت نیز

مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قِضَائُهُ يَا مَنْ فِي

سلطنت او است ای که در حساب آن روز هیبت دارد ای که در پای میزان حکم و داوری او است ای که در

الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ (۴۳) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ

بهشت پاداش نیک او است ای که در دوزخ شکنجه او است (۴۳) ای که به سویش گریزند ترسناکان

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُتَنَبِّئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ

ای که به او پناه برند گنهکاران ای که او را مقصود قرار دهند بازآیندگان ای که بسوی او

يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ

روند پارسایان ای که بدو پناه برند سرگردانان ای که به او همدم شوند

الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ

خواستاران ای که به دوستیش افتخار کنند دوستان ای که در گذشت او طمع دارند

الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤَقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

خطاکاران ای که به ذکر او آرامش پذیرد دل یقین داران ای که بر او توکل کنند

الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِیْبُ يَا طَبِیْبُ يَا

توکل کنندگان (۴۴) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای محبوب دلها ای طبیب دردها ای نزدیک ای

قَرِیْبُ يَا رَقِیْبُ يَا حَسِیْبُ يَا مَهِیْبُ يَا مَثِیْبُ يَا مُجِیْبُ يَا خَبِیْرُ يَا

مراقب کار بندگان ای حساب نگهدار ای با هیبت ای پاداش نیک دهنده ای اجابت کننده ای آگاه ای

بَصِیْرُ (۴۵) يَا اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِیْبٍ يَا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِیْبٍ يَا اَبْصَرَ

بینا (۴۵) ای نزدیکتر از هر نزدیک ای محبوبتر از هر محبوب ای بیناتر

مِنْ كُلِّ بَصِیْرٍ يَا اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِیْرٍ يَا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِیْفٍ يَا اَرْفَعَ

از هر بینا ای آگاه تر از هر آگاه ای شریفتر از هر شریف ای برتر

مِنْ كُلِّ رَفِیْعٍ يَا اَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِیٍّ يَا اَعْنَى مِنْ كُلِّ غَنِیٍّ يَا اَجْوَدَ

از هر بلند مرتبه ای نیرومندتر از هر نیرومند ای توانگرتر از هر توانگر ای بخشنده تر

مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا اَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَوْفٍ (۴۶) يَا غَالِبًا غَیْرَ مَغْلُوْبٍ يَا

از هر بخشنده ای مهربانتر از هر مهربان (۴۶) ای پیروزی که هرگز مغلوب نگردد ای

صَانِعًا غَیْرَ مَصْنُوْعٍ يَا خَالِقًا غَیْرَ مَخْلُوْقٍ يَا مَالِكًا غَیْرَ مَمْلُوْكٍ يَا

سازنده ای که مصنوع کسی نیست ای آفریننده ای که کسی او را نیافریده ای مالکی که مملوک کسی نیست ای

قَاهِرًا غَیْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَیْرَ مَرْفُوْعٍ يَا حَافِظًا غَیْرَ مَحْفُوْظٍ يَا

چیره شکست ناپذیر ای بلند مرتبه که بلندی را کسی به او نداده ای نگهدارنده ای که نگهداری ندارد ای

نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ (۴۷) یا

یاوری که کسش یاری نکند ای حاضری که پنهانی ندارد ای نزدیکی که دور نشود (۴۷) ای

نُورَ النُّورِ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ یا مُقَدَّرَ النُّورِ

روشنی نور این روشنی ده نور ای خالق نور و روشنی ای تدبیر کننده نور ای اندازه گیر نور

يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ یا نُورًا

ای روشنی هر نور ای روشنی پیش از هر نور و ای روشنی پس از هر نور ای روشنی

فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ (۴۸) یا مَنْ عَطَاكَ شَرِيفًا يَا

بالای هر نور ای نوری که مانندش نوری نیست (۴۸) ای که عطا و بخشش شریف و ارجمند است ای

مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ

که کارش دقیق است ای که لطفش پایدار است ای که احسانش دیرینه است ای که گفتارش

حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ

حق است ای که وعده اش راست است ای که گذشتش فضل است ای که کیفرش از روی عدل است که

ذِكْرُهُ خُلُوبًا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

ذکرش شیرین است ای که فضلش عمومی است (۴۹) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای

مُسَهَّلٌ يَا مَفْصَلٌ يَا مُبَدِّلٌ يَا مُذَلِّلٌ يَا مُنَزِّلٌ يَا مُنَوِّلٌ يَا مُفْضِلٌ يَا

هموار کننده راهها ای جدا کننده ای تبدیل کننده ای خوار کننده ای فرود آورنده ای جایزه ده ای فزون بخش ای

مُجَزِّلٌ يَا مُمَهِّلٌ يَا مُجَمِّلٌ (۵۰) یا مَنْ يَّرِي وَلَا يَّرِي يَا مَنْ يَخْلُقُ

بزرگ عطا بخش ای مهلت ده ای نیکو بخش (۵۰) ای که ببیند ولی دیده نشود ای که بیافریند

وَلَا يَخْلُقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدِي يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيِي يَا مَنْ

ولی کسی او را نیافریده ای که راهنمایی کند ولی راهنمایی نشود ای که زنده کنی ولی زنده نشده ای که

يَسْئَلُ وَلَا يُسْئَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ

بازخواست کند ولی کسی از او بازخواست نکند ای که بخوراند ولی خورنده نشود ای که پناه دهد ولی کسی او را

پناه ندهد

يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يَقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يُحْكَمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ

ای که قضاوت کنی ولی قضاوت بر تو نشود ای که حکم کنی ولی کسی بر تو حکم نکند ای که

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ

نزاید و نه زائیده شده و نیست برایش همتایی هیچکس (۵۱) ای نیکو حسابکش ای نیکو

الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ

طیب ای نیکو نگهبان ای نیکو نزدیک ای نیکو پاسخ ده ای نیکو

الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَىٰ يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

دوست ای نیکو عهده دار ای نیکو وکیل ای نیکو سرور ای نیکو یاور (۵۲)

(۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ يَا أَنيسَ الْمُرِيدِينَ يَا

ای مایه دلشادی عارفان ای آرزوی محبان ای همدم خواستاران ای

حَبِيبَ التَّوَابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنٍ

دوستدار توبه کنندگان ای روزی ده ناداران ای امید گنهکاران ای نورچشم

الْعَابِدِينَ يَا مَنْقَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا إِلَهَ

پرستش کنندگان ای برطرف کننده اندوه اندوهناکان ای غمزدای غمزدگان ای معبود

الْأُولَئِينَ وَالْآخِرِينَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ يَا رَبَّنَا يَا اِلَهَنَا

پیشینیان و پسینیان (۵۳) خدایا من از تو می خواهم به حق نامت ای پروردگار ما ای معبود ما

يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا

ای آقای ما ای سرور ما ای یاور ما ای نگهدار ما ای راهنمای ما ای کمک کار ما ای محبوب ما

يَا طَبِيبَنَا (۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّ نَ وَالْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ

ای طیب ما (۵۴) ای پروردگار پیامبران و نیکوکاران ای پروردگار راستگویان و برگزیدگان

يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ

ای پروردگار بهشت و دوزخ ای پروردگار کوچک و بزرگ ای پروردگار حبوبات

وَالثَّمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَالْقِفَارِ يَا

و میوه جات ای پروردگار نهرها و درختان ای پروردگار دشت و هامون ای

رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَغْلَانِ

پروردگار صحراها و دریاها ای پروردگار شب و روز ای پروردگار پیدا

وَالْأَسْرَارِ (۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ

و نهان (۵۵) ای که در هر چیز دستورش نفوذ کرده ای که علمش به هر چیزی

عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَتَهُ

تعلق یافته ای که قدرت و توانائیش به هر چیزی رسیده ای که بندگان شماره نعمتهایش را نتوانند

يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ

ای که خلائق از عهده شکرش برنیايند ای که عقول درک عظمت و جلالش نتوانند ای که

لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكَبْرِيَاءُ رِدَائُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ

اوهام و خیالات به کنه ذاتش نرسند ای که عظمت و بزرگی لباس او است ای که

الْعِبَادُ قَضَائُهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَائُهُ

بندگان از حکم او سرپیچی نتوانند ای که سلطنتی جز سلطنت او نیست ای که بخششی جز بخشش او نیست (۵۶)

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ

ای که از آن اوست عالی ترین مثالها (که حجج الهیه باشند) ای که خاص اوست برترین اوصاف ای که از آن اوست

الْآخِرَةَ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى

دنیا و آخرت ای که از آن او است بهشت آن جایگاه آسایش ای که برای اوست نشانه های بس بزرگ

يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ

ای که برای او است نامهای نیکو ای که برای او است فرمان و داوری ای که از آن او است

الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالشَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى

هوا و فضا ای که از آن او است عرش و فرش ای که از آن او است آسمانهای بلند (۵۷)

(۵۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوٌّ يَا غَفُوْرٌ يَا صَبُوْرٌ يَا شَكُوْرٌ

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای درگذرنده ای آمرزنده ای شکیبای سپاس پذیر بندگان

يَا رَوْفٌ يَا عَطُوْفٌ يَا مَسْتُوْلٌ يَا وَدُوْدٌ يَا سُبُوْحٌ يَا قُدُوْسٌ (۵۸) يَا

ای مهربان ای توجه کننده ای مورد توجه و درخواست بندگان ای مهرورز ای منزله ای پاکیزه (۵۸) ای

مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ

که در آسمان آثار عظمتش هویدا است ای که در زمین نشانه هایش آشکار است ای که در هر چیز

دَلَائِلُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ

برهانهای او موجود است ای که در دریا آثار شگفت انگیز دارد ای که در کوهها است گنجینه هایش ای که

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي

خلق را پدید آورد سپس بازگرداند ای که به سويش همه امورات بازگردد ای که در هر چیز لطف و مهرش را

كُلُّ شَيْءٍ لُطْفُهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كَلِّشَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي

آشکار ساخته ای که خلقت هر چیز را نیکو ساخته ای که تصرف کرده در

الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَبِيبَ مَنْ لَا

همه خلائق قدرت او (۵۹) ای دوست آنکس که دوستی ندارد ای طبیب آن کس که

طَبِيبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا

طبیعی ندارد ای پاسخ ده آن کس که پاسخ ده ندارد ای یار دلسوز آن کس که دلسوزی ندارد ای

رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا ذَلِيلَ مَنْ لَا ذَلِيلَ

رفیق آن کس که رفیق ندارد ای فریادرس آن کس که فریادرسی ندارد ای راهنمای آنکه راهنمایی ندارد

لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (۶۰)

ای مونس آنکس که مونس ندارد ای ترحم کننده آن کس که ترحم کننده ای ندارد ای همدم آن کس که همدمی

ندارد (۶۰)

يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ

ای کفایت کننده آن کس که از او کفایت خواهد و ای رهنمای کسی که از او راهنمایی خواهد

يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرَعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا

ای نگهبان کسی که از او نگهبانی خواهد ای مراعات کننده کسی که از او رعایت خواهد ای بهبود دهنده کسی که از

او بهبودی خواهد ای

قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا

داور کسی که از او داوری جوید ای بی نیاز کننده کسی که از او بی نیازی خواهد ای وفا کننده کسی که از او وفا

خواهد ای

مُقَوِّىَ مَنْ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلىَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ (۶۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ

نیرو ده آن کس که از او نیرو خواهد ای سرور کسی که او را به سروری خواهد (۶۱) خدایا از تو می خواهم

بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا

به حق نامت ای آفریننده ای روزی ده ای گویا ای راستگو ای شکافنده ای جدا کننده ای

فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ (۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا

باز کننده ای پیوست دهنده ای سبقت جوینده ای بلندمرتبه (۶۲) ای که جابجا کنی شب و روز را ای

مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ

که مقرر ساختی تاریکیها و نور را ای که آفریدی سایه و گرما را ای که مسخر خود کردی

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ

مهر و ماه را ای که مقدر کردی خیر و شر را ای که آفریدی مرگ

وَالْحَيَوَةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا

و زندگی را ای که آفریدن و فرمان از او است ای که نگرفته است برای خود همسر و فرزندی ای

مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ

که شریکی در فرمانروایی ندارد ای که نیست برایش سرپرستی از خواری (۶۳)

(۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا

ای که می داند خواسته دل هر خواهنده را ای که آگاه است از نهاد خاموشان ای

مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ

که می شنود ناله خسته دلان ای که می بیند گریه ترسناکان ای که دارد

حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلًا

خواسته های خواستاران را ای که بپذیرد عذر توبه کنندگان ای که اصلاح نکند کار

الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ

مفسدان را ای که از بین نبرد پاداش نیکوکاران ای که دور نباشد از دل

الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ (۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا

عارفان ای بخشنده ترین بخشندگان (۶۴) ای همیشه باقی ای شنوای دعا ای

وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاءِ يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا

وسیع بخشش ای آمرزنده خطا و لغزش ای پدید آورنده آسمان ای نیک آزمایش ای

جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

زیبا ستایش ای دیرینه والا ای زیاد وفادار ای ارجمند پاداش (۶۵)

(۶۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای پوشاننده ای آمرزنده ای با قهر و سطوت ای باجبروت و عظمت ای

صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ (۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي

صبر پیشه ای نیک بخش ای مختار در کارها ای کارگشا ای پرچود و عطا ای فرح بخش (۶۶) ای که مرا آفریدی

وَسَوَّأَنِيْ يَا مَنْ رَزَقَنِيْ وَرَبَّأَنِيْ يَا مَنْ أَطْعَمَنِيْ وَسَقَانِيْ يَا مَنْ

و آراستی ای که روزیم دادی و پروریدی ای که مرا خوراندی و نوشاندی ای که

قَرَّبَنِي وَ اَذْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَانِي يَا مَنْ حَفَظَنِي وَ كَلَانِي يَا

پیش خود برده و نزدیکم کردی ای که مرا نگهداشته و کفایت کردی ای که محافظت و نگهداریم کردی ای

مَنْ اَعَزَّنِي وَ اَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي يَا مَنْ اَنْسَنِي وَ اَوَانِي يَا

که به من عزت بخشید و توانگرم ساخت ای که به من توفیق داده و راهنمایی کرد ای که با من انس گرفته و جایم

داد ای

مَنْ اَمَاتَنِي وَ اَحْيَانِي (۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ

که مرا بمیراند و زنده کند (۶۷) ای که حق را بوسیله کلماتش پابرجا کرد ای که توبه را از

التَّوْبَةِ عَنِ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ

بندگانش بپذیرد ای که میان انسان و دلش حائل گردد ای که سود ندهد

الشَّفَاعَةَ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا

شفاعت و میانجیگری جز به اذن او ای که او داناتر است به کسی که از راهش گمراه گردد ای که

مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ اِنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِامْرِهِ يَا

کاونده و پی جویی برای حکمش نیست ای که بازگردانی برای قضایش نیست ای که هر چیز در برابر امرش مطیع و

منقاد گشته ای

مَنْ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

که آسمانها بدست قدرتش بهم پیچیده ای که فرستد بادهای نویدی در پیشاپیش

رَحْمَتِهِ (۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ مِهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ اَوْتَادًا يَا

رحمتش (۶۸) ای که زمین را گهواره قرار داده ای که کوهها را میخهای (زمین) قرار داد ای

مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ

که خورشید را چراغی تابناک کرد ای که ماه را نوربخش قرار داد ای که شب را

لباساً يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ

پوشش نهاد ای که روز را برای تحصیل معاش مقرر ساختی ای که خواب را مایه آرامش قرار داد ای که

السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْاَشْيَاءَ اَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا

آسمان را ساختمانی قرار داد ای که چیزها را جفت آفرید ای که آتش را در کمین (کفار و دوزخیان) قرارداد (۶۹)

(۶۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيْعُ

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نامت ای شنوا ای شفیع ای بلند مرتبه ای والامقام
یا سَرِيعُ یا بَدِيعُ یا کَبِيرُ یا قَدِيرُ یا خَبِيرُ یا مُجِيرُ (۷۰) یا حَيًّا قَبْلَ
ای سریع در کارها ای پدید آرنده ای بزرگ ای توانا ای آگاه ای پناه ده (۷۰) ای زنده پیش از
کُلِّ حَيٍّ یا حَيًّا بَعْدَ کُلِّ حَيٍّ یا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ یا حَيُّ
هر موجود زنده ای زنده پس از هر موجود زنده ای که نیست مانندش زنده ای ، ای زنده ای
الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ یا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَيَّ حَيٌّ یا حَيُّ الَّذِي
که شریکش نیست هیچ زنده ای ، ای زنده ای که نیازمند نیست به هیچ زنده ای ، ای زنده ای که
يُمِيتُ کُلَّ حَيٍّ یا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ کُلَّ حَيٍّ یا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَوَةَ
بمیراند هر زنده ای را ای زنده ای که روزی دهد هر زنده ای را ای زنده ای که ارث نبرد زندگی را
مِنْ حَيٍّ یا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتِي یا حَيُّ یا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
از زنده ای ، ای زنده ای که زنده کند مردگان را، ای زنده پاینده ای که او را چرت
وَلَا نَوْمٌ (۷۱) یا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسِي یا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ یا مَنْ لَهُ
و خواب نگیرد (۷۱) ای که یادش فراموش نشدنی است ای که نورش خاموش نشدنی است ای که
نِعَمٌ لَا تَعْدُ یا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ یا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصِي یا مَنْ لَهُ
نعمتهایش بشمار درنیاید ای که فرمانروائیش زوال نپذیرد ای که مدح و ثنایش نتوان شمردن ای که
جَلالٌ لَا يُكَيِّفُ یا مَنْ لَهُ كَمالٌ لَا يُدْرِكُ یا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ یا
چگونگی بزرگی و جلالتش نتوان گفتن ای که کمالش قابل درک نباشد ای که فرمان قضایش بازگشت ندارد ای
مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ یا مَنْ لَهُ نَعْوَةٌ لَا تُغَيِّرُ (۷۲) یا رَبَّ الْعَالَمِينَ
که صفاتش تبدیل نپذیرد ای که اوصافش تغییر نکند (۷۲) ای پروردگار جهانیان
یا مالِكِ يَوْمِ الدِّينِ یا غَايَةَ الطَّالِبِينَ یا ظَهْرَ اللّٰجِئِينَ یا مُدْرِكَ
ای فرمانروای روز جزا ای مقصد نهایی جویندگان ای پشت و پناه پناهندگان ای دریابنده
الْهَارِبِينَ یا مَنْ يُحِبُّ الصّٰبِرِينَ یا مَنْ يُحِبُّ التّٰوَابِينَ یا مَنْ يُحِبُّ
گریختگان ای که دوست دارد شکیبایان را ای که دوست دارد توبه کاران را ای که دوست دارد
الْمُتَطَهِّرِينَ یا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ یا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
پاکیزگان را ای که دوست دارد نیکوکاران را ای که داناتر است به راه یافتگان (۷۳)
(۷۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا شَفِيقُ یا رَفِيقُ یا حَفِيزُ یا

خدایا از تو می خواهیم به حق نامت ای مهربان ای رفیق ای نگهدارنده ای

مُحِيطُ يَا مُقِيْتُ يَا مُعِيْتُ يَا مُدِلُّ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ (۷۴) یا

احاطه دار بر همه ای توانا ای فریاد رس ای عزت بخش ای خوار کننده ای آغازنده ای بازگرداننده (۷۴) ای

مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلا ضِدِّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلا نِدِّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلا عَيْبٍ يَا

یکتای بی ضد ای که او یگانه ای است که مانند ندارد ای که او بی نیازی است بی عیب ای

مَنْ هُوَ وَثَرٌ بِلا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلا

که او تنهایی است و چگونگی ندارد ای که او حاکمی است که ستم در حکمش نیست ای که او پروردگاری است

بدون

وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلا ذُلِّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ

وزیر ای که او عزیز است بی ذلت ای که او دارایی است که نداری ندارد ای که او پادشاهی است

بِلا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلا شَبِيهِ (۷۵) یا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ

که معزول نشود ای که او توصیف شده ای است بی شبیه (۷۵) ای که ذکر او موجب شرافت

لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ

ذکر کنندگان او است ای که سپاسگزاریش مایه سعادت سپاسگزاران است ای که ستایشش عزتی است برای ستایش

کنندگان

يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ

ای که طاعتش وسیله نجات مطیعان است ای که در رحمتش باز است به روی رحمت خواهان ای که

سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ

راه بسوی او آشکار است برای بازآمدگان ای که آیات و نشانه هایش دلیل روشنی است برای بینندگان ای که کتابش

تَذَكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ

سبب پند و تنبیه است برای پرهیزکاران ای که روزی او همگانی است برای فرمانبرداران و نافرمانان

رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۷۶) یا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى

ای که رحمتش نزدیک است به نیکوکاران (۷۶) ای که نامش بزرگ است ای که اقبال او بلند است

جَدُّهُ يَا مَنْ لا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَائُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَائُهُ يَا

ای که معبودی جز او نیست ای که برجسته است ثنا و مدحش ای که پاکیزه است نامهایش ای

مَنْ يَدُومُ بَقَائُهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ بِهَائِهِ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَائُهُ يَا مَنْ لا

که بقایش همیشگی است ای که عظمت جلوه او است ای که بزرگی در بر او است ای که
تُحْصِي الْأَثْمَةَ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَ أَثْمُهُ (۷۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
نیکیهایش به حساب درنیاید ای که نعمتهایش شماره نشود (۷۷) خدایا از تو خواهم به حق نامت
يَا مُعِينُ يَا اَمِيْنُ يَا مُبِيْنُ يَا مَتِيْنُ يَا مَكِيْنُ يَا رَشِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا
ای یاور ای امان بخش ای آشکار کننده ای استوار و ثابت ای پابرجا ای راهنما ای ستوده ای
مَجِيْدُ يَا شَدِيْدُ يَا شَهِيْدُ (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ يَا ذَا الْقَوْلِ
گرامی ای سخت نیرو ای گواه (۷۸) ای صاحب عرش با شوکت ای صاحب گفتار
السَّيِّدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيْدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيْدِ يَا ذَا الْوَعْدِ
محکم ای صاحب کار مستحکم ای صاحب حمله سخت ای صاحب نوید
وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيْدُ يَا مَنْ هُوَ
و تهدید ای که او است صاحب اختیاری ستوده ای که او است کننده هر چه را خواهد ای که او است
قَرِيْبٌ غَيْرُ بَعِيْدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ
نزدیکی که دوری ندارد ای که او بر هر چیز گواه باشد ای که او ستمکار بر بندگان
لِّلْبَعِيْدِ (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَلَا وَزِيْرَ يَا مَنْ لَا شَبِيْهَ لَهُ وَلَا نَظِيْرَ
نیست (۷۹) ای که برایش شریک و وزیر نیست ای که برایش شبیه و نظیری نیست
يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيْرِ يَا مُعْنِي الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ يَا رَازِقَ
ای آفریننده مهر و ماه تابنده ای بی نیاز کننده بینوای درمانده ای روزی ده
الطِّفْلِ الصَّغِيْرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيْرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيْرِ يَا
کودک خردسال ای مهرورز پیر کهن سال ای جوش ده استخوان شکسته ای
عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيْرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيْرٌ بَصِيْرٌ يَا مَنْ هُوَ
نگهدار ترسان پناهنده ای که به حال بندگان خبیر و بینا است ای که او
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (۸۰) يَا ذَا الْجُوْدِ وَالنَّعْمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا
بر هر چیز قادر و تواناست (۸۰) ای صاحب جود و نعمت ای صاحب بخشش و بزرگواری ای
خَالِقَ اللُّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِيَّ الدَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَاءَسِ وَالنَّقَمِ يَا
آفریننده لوح و قلم ای پدید آورنده ذرات و انسان ای دارای عذاب و انتقام ای
مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ يَا

الهام بخش عرب و عجم ای برطرف کننده رنج و الم ای دانای راز و قصدهای نهان ای

رَبِّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ (۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي

پروردگار کعبه و حرم ای که آفریدی موجودات را از نیستی و عدم (۸۱) خدایا از تو

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا

خواهم به حق نامت ای کننده (هر کار) ای مقرر کننده (امور) ای پذیرنده ای کامل ای جدا کننده ای

وَاصِلٌ يَا عَادِلٌ يَا غَالِبٌ يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ (۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ

پیوست دهنده ای دادگر ای چیره ای جوینده ای بخشنده (۸۲) ای که نعمت بخشید به فضل خود

يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ

ای که کرم کرد به بخشش خود ای که جود کرد به لطف خود ای که عزیز باشد به نیروی خود ای که اندازه گیرد

بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ

به حکمت خویش ای که حکم کند به تدبیر خود ای که تدبیر کرد به دانش خود ای که بگذرد به بردباری خویش

يَا مَنْ دَنَى فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوهِ (۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

ای که نزدیک است در عین بلندی و ای که بلند است در عین نزدیکی (۸۳) ای که می آفریند هر چه را خواهد

يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که انجام دهد هر چه خواهد ای که راهنمایی کند هر که را خواهد ای که گمراه کند هر که را خواهد

يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که عذاب کند هر که را خواهد ای که بیامرزد هر که را خواهد ای که عزت بخشد به هر که خواهد

يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ

ای که ذلت دهد به هر که خواهد ای که نقش بندد در میان رحم ها هر طور که خواهد ای که

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ (۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا يَا

مخصوص به رحمت خویش گرداند هر که را خواهد (۸۴) ای که نگرفته است همسر و فرزندی ای

مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ

که قرار داد برای هر چیز اندازه ای ای که شریک نکرده در حکم خویش احدی را ای که

جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ

قرار داد فرشتگان را پیام آور ای که در آسمان برجها قرار داد ای که

الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ

زمین را قرارگاه کرد ای که آفرید از آب بشر را ای که قرار داد برای هر چیز

أَمَدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

مدت و دورانی ای که دانشش به هر چیز احاطه کرده ای که عدد هر چیز را شماره کرده (۸۵)

(۸۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا

خدایا از تو خواهم به حق نامت ای آغاز ای انجام ای ظاهر ای نهان ای

بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ

نیکوکار ای برحق ای یکتا ای بی همتا ای بی نیاز ای ابدی (۸۶) ای بهترین شناخته شده

عُرْفَ يَا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عِبْدَ يَا اَجَلَ مَشْكُورٍ شُكْرًا يَا اَعَزَّ مَذْكُورٍ ذِكْرًا

به نیکی ای برترین معبودی که پرستش شده ای بهترین سپاس شدگان ای عزیزترین یادشدگان

يَا اَعْلَى مَحْمُودٍ حَمْدًا يَا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبًا يَا اَرْفَعَ مَوْصُوفٍ

ای والاترین ستوده شده ای پیش ترین موجودی که جویایش شده اند ای برترین موجودی که مورد

وُصِفَ يَا اَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصْدًا يَا اَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُلْيًا يَا اَشْرَفَ

توصیف واقع شده ای بزرگتر مقصودی که قصد او کرده اند ای بزرگوار کسی که از او درخواست شده ای

ارجمندترین

مَحْبُوبٍ عِلْمًا (۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِيْنَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ يَا هَادِيَ

دوستی که توان یافت (۸۷) ای دوست گریانان ای آقای توکل کنندگان ای رهنمای

الْمُضَلِّيْنَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا اَنِيْسَ الذَّاكِرِيْنَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوْفِيْنَ

گمراهان ای سرور مؤمنان ای همدم یاد کنندگان (او) ای پناه ستمدیدگان

يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِيْنَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِيْنَ يَا اَعْلَمَ الْعَالِمِيْنَ يَا اِلَهَ

ای نجات دهنده راستگویان ای مقتدرترین قدرت داران ای داناترین دانایان ای معبود

الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ (۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَقَهْرًا يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدْرًا يَا مَنْ بَطَّنَ

تمامی آفریدگان (۸۸) ای که از برتری بر همه قاهر است ای که فرمانروا است و نیرومند ای که در درونی

فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرًا يَا مَنْ عُصِيَ فَعَفَّرًا يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا

و از درون آگاه ای که پرستندش و او بدان پاداش دهد ای که نافرمانیش کنند و بیمارزد ای که در فکرها ننگد ای

مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اَثْرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ

که دیده ای او را درنیابد ای که هیچ کاری بر او پنهان نماند ای روزی ده بشر ای اندازه گیر

كُلَّ قَدْرِ (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ

هر اندازه (۸۹) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای نگهدار ای پدید آرنده ای آفریننده

یا باذِخُ یا فارِجُ یا فاتِحُ یا کاشِفُ یا ضامِنُ یا امِرُ یا ناهی (۹۰) یا

ای والامقام ای غمزدا ای کارگشا ای برطرف کننده اندوه ای ضامن بندگان ای فرمان ده ای قدغن کن از کارهای بد

(۹۰) ای

مَنْ لَا یَعْلَمُ الْغَیْبَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ لَا یَصْرِفُ السُّوءَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ

که نمی داند غیب را جز او ای که باز نگرداند بدی را جز او ای که

لَا یَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ لَا یَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ لَا یُتِمُّ النِّعْمَةَ

نیافریند خلق را جز او ای که نیامرزد گناه را جز او ای که به پایان نرساند نعمت و احسان را

اِلَّا هُوَ یا مَنْ لَا یُقَلِّبُ الْقُلُوْبَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ لَا یُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلَّا هُوَ یا

جز او ای که دگرگون نکند دلها را جز او ای که تدبیر نکند کارها را جز او ای

مَنْ لَا یُنْزِلُ الْغَیْثَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ لَا یَسْطُرُ الرِّزْقَ اِلَّا هُوَ یا مَنْ

که فرو نفرستد باران را جز او ای که نگستراند روزی را جز او ای که

لَا یُحِیُّ الْمَوْتِیَ اِلَّا هُوَ (۹۱) یا مُعِیْنَ الضُّعْفَاءِ یا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ یا

زنده نکند مردگان را جز او (۹۱) ای کمک کار ناتوانان ای رفیق دور از وطنان ای

نَاصِرَ الْاَوْلِیَاءِ یا قَاهِرَ الْاَعْدَاءِ یا رَافِعَ السَّمَاءِ یا اَنْیْسَ الْاَصْفِیَاءِ یا

یار دوستان ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان ای مونس برگزیدگان ای

حَبِیْبَ الْاَتْقِیَاءِ یا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ یا اِلَهَ الْاَغْنِیَاءِ یا اَكْرَمَ الْكِرْمَاءِ

دوست پرهیزکاران ای گنجینه بینوایان ای معبود توانگران ای کریمترین کریمان (۹۲)

(۹۲) یا كَافِیاً مِنْ كُلِّ شَیْءٍ یا قَائِماً عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ لَا یُشْبِهُهُ

ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان بر هر چیز ای که چیزی مانندش نیست

شَیْءٌ یا مَنْ لَا یَزِیْدُ فِیْ مُلْکِهِ شَیْءٌ یا مَنْ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ شَیْءٌ یا

ای که چیزی به فرمانروایش نیفزاید ای که چیزی بر او پوشیده نیست ای

مَنْ لَا یَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَیْءٌ یا مَنْ لَیْسَ كَمِثْلِهِ شَیْءٌ یا مَنْ لَا

که کم نشود از گنجینه هایش چیزی ای که نیست همانندش چیزی ای که

یَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَیْءٌ یا مَنْ هُوَ خَبِیْرٌ بِكُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ وَسَعَتْ

پنهان نماند از دانش او چیزی ای که او خبیر و آگاه است به هر چیز ای که رحمتش

رَحْمَتُهُ كُلُّ شَيْءٍ (۹۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا مُكْرِمٌ یَا مُطْعِمٌ

فراگیرد هر چیز را (۹۳) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای اکرام کننده ای طعام دهنده

یَا مُنْعِمٌ یَا مُعْطِیْ یَا مُغْنِیْ یَا مُقْنِیْ یَا مُغْنِیْ یَا مُحِیْبِ یَا مُرْضِیْ یَا

ای نعمت بخشنده ای عطا ده ای ثروت ده ای سرمایه ده ای فانی کننده ای زنده کننده ای خشنود سازنده ای

مُنْجِی (۹۴) یَا اَوَّلَ کُلِّ شَيْءٍ وَاٰخِرَهُ یَا اِلٰهَ کُلِّ شَيْءٍ وَمَلِیْکَهُ یَا رَبَّ

نجات بخش (۹۴) ای آغاز و انجام هر چیز ای معبود و مالک هر چیز ای پروردگار

کُلِّ شَيْءٍ وَّصَانِعَهُ یَا بَارِئَ کُلِّ شَيْءٍ وَّخَالِقَهُ یَا قَابِضَ کُلِّ شَيْءٍ

و سازنده هر چیز ای پدید آورنده و آفریننده هر چیز ای بست و باز کننده هر چیز

وَبَاسِطَهُ یَا مُبْدِئِ کُلِّ شَيْءٍ وَمُعِیْدَهُ یَا مُنْشِئَ کُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ یَا

ای پدید آورنده و بازگرداننده هر چیز ای بوجود آورنده و اندازه گیر هر چیز ای

مُكْوِنَ کُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ یَا مُحِیْبِ کُلِّ شَيْءٍ وَمُمِیْتَهُ یَا خَالِقَ

بود کننده و تبدیل کننده هر چیز ای زنده کننده و میراننده هر چیز ای آفریننده

کُلِّ شَيْءٍ وَّوَارِثَهُ (۹۵) یَا خَیْرَ ذَاکِرٍ وَمَذْکُوْرٍ یَا خَیْرَ شَاکِرٍ وَمَشْکُوْرٍ

و وارث هر چیز (۹۵) ای بهترین یادآور و یاد شده ای بهترین سپاسگزار و سپاس شده

یَا خَیْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُوْدٍ یَا خَیْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُوْدٍ یَا خَیْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ

ای بهترین ستاینده و ستوده شده ای بهترین گواه و گواهی شده ای بهترین خواننده و خواننده شده

یَا خَیْرَ مُجِیْبٍ وَمُجَابٍ یَا خَیْرَ مُوْنِسٍ وَأَنْیَسٍ یَا خَیْرَ صَاحِبٍ

ای بهترین اجابت کن و اجابت کرده شده ای بهترین انیس و مونس ای بهترین رفیق

وَجَلِیْسٍ یَا خَیْرَ مَقْصُوْدٍ وَمَطْلُوْبٍ یَا خَیْرَ حَبِیْبٍ وَمَحْبُوْبٍ (۹۶) یَا

و هم نشین ای بهترین مقصود و مطلوب ای بهترین دوست و محبوب (۹۶) ای

مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِیْبٌ یَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِیْبٌ یَا مَنْ هُوَ اِلَیَّ

که برای خواننده اش اجابت کند ای که به مطیع و فرمانبردارش دوست است ای که به هر که

مَنْ اَحْبَبَهُ قَرِیْبٌ یَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِیْبٌ یَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ

دوستش دارد نزدیک است ای که برای هر کس که از او نگهداری خواهد نگهبانست ای که نسبت به هر کس به او

امید

كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ

داشته باشد کریم است ای که نسبت به نافرمانش بردبار است ای که در عین عظمت و بزرگیش مهربان است ای که

هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ

در حکمت خود عظیم است ای که در احسان و عطابخشی دیرین است ای که به هر کس که او را

أَرَادَهُ عَلَيْهِ (۹۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْعَبُ يَا

بطلبد دانا است (۹۷) خدایا از تو می خواهیم به حق نامت ای سبب ساز ای رغبت ده ای

مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرْتَبُّ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَدِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا

زیر و رو کن ای پی جو ای ترتیب ده ای بیم ده ای ترساننده ای یادانداز ای مسخر کننده ای

مُعَيِّرُ (۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ

تغییر دهنده (۹۸) ای که دانشش پیش است ای که وعده اش راست است ای که لطفش آشکار است

يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَائُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ

ای که فرمانش بر همه غالب است ای که کتابش محکم است ای که حکم و قضایش حتمی است ای که

قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ

قرآنش مجید و گرامی است ای که فرمانروائیش قدیم است ای که فضل و بخشش همگانی است ای که عرش

عَظِيمٌ (۹۹) يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ

او عظیم است (۹۹) ای که سرگرم نکند او را شنیدنی از شنیدنی دیگر ای که بازش ندارد کاری از

فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُغْلِطُهُ سُؤْلٌ عَنْ سُؤْلِ

کاری ای که مشغولش نکند گفتاری از گفتاری دگر ای که به اشتباهش نیندازد پرسشی از پرسشی

يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْحَا حُ الْمَلِحِينَ يَا

ای که حجاب نشود او را چیزی از چیزی ای که به ستوهش نیاورد پافشاری اصرار ورزان ای

مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ

که او منتهای مقصود جویندگان است ای که او سرحد نهایی وجهه همت عارفان است ای که

هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

او آخرین مرحله خواسته خواستاران است ای که بر او ذره ای در تمام جهانیان پنهان نیست (۱۰۰)

(۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا

ای بردباری که شتاب نکند ای بخشنده ای که بخل ندارد ای راست وعده ای که خلاف وعده نمی کند ای

وَهَاباً لَا يَمَلُّ يَا قَاهِراً لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيماً لَا يُوصَفُ يَا عَدِلاً لَا

بخشنده ای که خسته نمی شود ای چیره ای که شکست نپذیرد ای بزرگی که در وصف ننگجد ای دادگری که

يَحِيفُ يَا غَنِيّاً لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيراً لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظاً لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ

در حکمش ستم نکند ای توانگری که درویش نشود ای بزرگی که کوچک نشود ای نگهبانی که غفلت نکند منزهی

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ.

تو ای خدایی که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد نجات ده ما را از آتش دوزخ ای پروردگار

التماس دعا... تو این شب ها من رو فراموش نکنید... محتاجم به دعای شما عزیزای دلم